

במסלול מלוי.. דן" צעדו דוגמניות אמריקאיות ומקומיות - אך לא הן היו מוקד

חמת יכרות

מאת רותי ורד

אתו אחריצהריים שרבי, היה קפה ארוול ריק כמעט. כל יפהפיותיו עברו למלון דן. הן באו, שילמו בחיך ארום עשר לירות לכרטיס, נזהרו שלא להתישב כל עוד לא ראו האחרות את שמלותיהן. אך כמעט כולן נראו פחות או יותר דומות, בשקיהן ובמחרוזות הענק שהשתלשלו מ צוואריהן למטה.

המאורע, אני מקהה שזה ברור, היה תצוגת האופנה של מיסטר ג'ון האמריקאי, ששלח את שתי דוגמניותיו, לפי הזמנתה האדיבה של אל-על ובכסף שלך, להפגין את הלבוש האמריקאי, ולהציג את מה שהוא מכנה תכול אל-על, או יותר נכון תכול בריטניה. הכנסות התצוגה היו קודש ל- אילנושיל פוליו.

דוגמניות אופנה וצילום יכולות, אולי, להיות תריסר בפרוטה בניו-יורק. אבל בחל- אביב חוללו שתי החתיכות הבלונדיות ה- המירות וארוכות-הרגל סנסציה. קארול באר- בר ולרבי, בשביל הכסף שלי, דומות אשה לרעיהן כשתי שמלות שק.

אותו השיער הזהוב, הפנים החלקים, ה- עיניים התכולות המאופרות בצל כחול עד לגבות, ונטולות כל הבעה; אותן הרגליים הארוכות והנהדרות, האיפייניות כה לבנות אמריקה. מספרים לי שלרבי היתה וערת מקהלה בלאס-ווגאס. קעת היא עוסקת בעיקר בהדגמת לבנים.

★ ★ ★

מישהו שהחנוני זרק החוצה

החתיכות המקומיות המשיכו לר- הרום לאולם, כשהן מציגות תצוגת-אופנה סרטית משלהן, מעודכנת ביותר. אם היה מי שחשש, לפני חודשים מספר, שהשק לא יתקבל, טעה טעות מרה. כיצד יכול גבר להשתוקק לכרוך את זרועו סביב גיזרה שאינה כנמצא? תמהו רבים. כמה זאבים ישרקו אחרי נערה הנראית כמו משהו שהחנוני זרק החוצה? אך השק השתרש בכל זאת, והגברים מוכרחים לאהוב אותו. ולא זו בלבד, אלא גם לשלם בשבילו.

המקום הריק באמצע השורה הראשונה, ליד הבמה, התמלא בנערת הזוהר מלכליה רוונשטיין, שלא יכלה כמובן, להתר על כניסה דרמטית מאוחרת. היא היתה יפה להפליא, ושונה מן האחרות בכך שלבישה שמלת צמר לבנה והדוקה לגוף, בסגנון אמפירי. על צווארה התנוססה שרשרת-זהב כבדה וארוכה מאד, שהסתיימה באבן ענקית. היא התיישבה, באה, יפה בוטחת מאד ב- עצמה כאילו עשתה זאת כל חייה, והמלה חסומד הצעיר לא אומרת לה כלום. שכני- חיה, כולן בוגרות ממנה, רכנו בסקרנות כדי להתפעל מצמיד תוזה העבה שלה. בתנועת רישול אלגנטית ובחבצת שיעמום מלכותית, הסירה אותו מלכה מידה. העבירה

"קדנובה" היא שמלה צנועה לגמרי. כל זמיון בינה לבין מעללי המאטב הגדול הוא מקרי.

נקודת הסיום: מיסטר בייקר וגלוריה גלפן

אותו ילדי שכנתה, בת שלושימפלום מסר- פחת. מישהי בסביבה שלי העירה: "היא נראית טבעית מאד". "שטויות", השיבה לה השחקנית הנאה שישבה לצדי, "הסתכלי על ההבדל בין הפנים והצוואר". לרגע הצליחה לגנוב את הסצנה חנה מרון, שהגיעה לברשה שמלה דרחלקית אור- מה רפוייה - עם מחרוזת, כמובן. "היא כן, או לא?" מתלחשים מסביב. לפי מראיה התמרד אי-אפשר היה עדין לקבוע. בעק- בותיה באה בתיה לנצט, בשמלת-שק שחורה, ובמחרוזת חרוזיץ ארוכה, שהגיעה כמעט עד כחכה לי וחזר עיניים חסרניות שוטטו לכל מקו- ה ביקרו, טילו בשיעמום על פני התוכנית שמלות כמלח, חיטטו, שלהבת לפרפרים, נטיכו אוספת שאזאנובים, חכה לי, וחזרו אחרי. כאשן זאת, העיפו עין מודדת בגבר היפה ביותר במעמד רספורט, שהיה עליו לתרגם את דבריה של הלה משלחתו של מיסטר ג'ון, גלוריה גלפן, חתרוצו עם מצלמותיהם, מלכליה היטיבה א- יש לי חשש די רציני שאיבדתי לנצח א